

FRANK MIKLÓS:

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Vissza az őserdőbe?

Kérdések a nudizmus körül.

A beszélgetés, melynek során a nudizmussal kapcsolatos kérdések felmerültek, a nyár elejére nyúlik vissza. Lehet, hogy szeptemberre elvesztették aktualitásukat, de elképzelhető, hogy éppen a nyári tapasztalatok a strandokon vetik fel a problémát: „Mit szól az Egyház a nudizmushoz?” A kérdést indokolta az a tény, hogy egyre jobban terjed a „topless” strandolás szokása és egyre kevesebb az olyan ország, ahol a hatóság ebben a jó ízlés és a közérkölcsek elleni vétséget lát. Nem kell-e hát az Egyháznak is tudomásul venni, hogy a közfelfogás ma már nem ütközik meg a meztelenségen, mert úgy érzi, hogy az „természetes”, ill. hogy épp a múltbeli álszemérem volt erőltetett, természetellenes? Ha ez azonban így van, akkor vannak-e még és hol vannak a határok?

Miklós atya válasza:

Nem gondolom, hogy a nyár végével a feltett kérdés veszített volna aktualitásából, annál kevesebb, mivel úgy tűnik, a közvélemény hallgatólágoosan elfogadta azt az álláspontot, miszerint a ruhátlan női felsőtest közszemlére tétele – bizonyos körülmények közt – nem áll ellentétben a közérkölcsekkel. Ilyen körülmények adódtak a strandokon, ahol az emberek, amúgy is többé-kevésbé levetközve, hódolnak a közös célnak: a pihenésnek, kikapcsolódásnak, sportnak. Ezért már nem kelt botrányt, ha valaki öltözködés a minimumra redukálja. Ez ellen már csak azért sem igen lehet kifogás – mondják –, mert ma a média – a nyomtatott és az elektronikus egyaránt – olyan mértékben mutogat közönségének meztelenséget a nap minden órájában, hogy a ruhátlanság a strandon a normalitás keretébe tartozik. Így aztán a gyerekek és fejlődésben lévő fiatalok lelki károsodásának veszélyére való hivatkozás sem állja meg a helyét, sőt fejlődésüket természetes irányban befolyásolhatja. Egyébként – szokták hozzáfűzni ehhez az érveléshez – ha valakit egy ilyen látvány zavar, ne nézzen oda...

Egy eféle gondolatmenet kétségkívül megejtő. Az egészséges, a természetes és a közfelfogadottság érve ma átütő erejűvé vált és minden egyéb meggondolást – legyen az szociológiai, pedagógiai, pszichológiai vagy erkölcsi – egyszerűen lesöpör az asztalról. Semmiképp sem árthat tehát, ha a ruha és ruhátlanság jelenségét gyökereiben és következményeiben közelebbről szemügyre vesszük.

A ruházat céljai

Mindenekelőtt néhány általános érvényű megállapítás.

1. Ruha gyakorlatilag azóta létezik, amióta az „ember” a szó teljes értelmében, tehát nem az emberré fejlődés közbülső stádiumait értve, megjelent a

földön.

A ruházat célja kezdettől kettős volt: a) A test védelme az időjárás viszonyaitól szemben – főleg az északi féltekén élő ember vonatkozásában;

b) Az elsődleges nemi szervek befedése – a természetes szemérem megnyilvánulásaként.

Míg az első cél fizikai szükségéből eredt, addig a másodiktól nem lehet elvitatni egyfajta lelki-szellemi jelleget, amennyiben rajta keresztül az emberi személyiség intimitására való törekvése nyilvánul meg. Az ember úgy érzi, hogy van életének egy szektora, amely nem tartozik a külvilágra, ezt ennél fogva el akarja tőle különíteni, meg akarja védeni külső beavatkozástól. Ilyen értelemben a ruházat második céljának is van védelmi jellege, hiszen a szemérem is alapszabály védekezősége.

A ruházat további fejlődése során fontos szerepet kapott a ruha díszítő, esztétikai jellege – ez a divat kezdete.

2. A ruha ennél fogva része az emberi kultúrának. Ennek fejlődését vizsgálva megállapítható, hogy a ruházat alakulása a mindenkorai kultúrának függvénye, tükrözi. Ebből következik, hogy egy kultúra hanyatlásának jelei a ruházatkodásban is lecsapódnak, feltételezhetően oly módon, hogy az eltér, elidegenül eredeti, természetes céljától. A ruha ez esetben nem a test ill. az intimitás védelmét szolgálja, hanem, főleg az utóbbival szembe fordítva, annak felszámolására ingerel. A kultúra alakulása a XX. század végén és a XXI. század elején eredeti céljától való elidegenedés jeleit mutatja a különféle művészetek – festészet, szobrászat, zeneterületen, de az étkezésben és a társadalmi kapcsolatokban is. Erre számos példát lehetne felhozni. Hasonló a helyzet az öltözködés kultúrájánál is: nemcsak az esztétikai szempontok kerültek háttérbe (a „jeans” mint mindenkire kötelező – kétségkívül praktikus, de fantáziátlan „egyenruha” és a többi slamposan viselt ruhadarab), hanem a személyes intimitás szolgálata is, ami – mint imént mondtuk – a dekadencia jele. Valahányszor az ember a szabadság cégére alatt a szabadságot propagálja, saját embersége ellen követ el merényletet. A strandokon terjedő „topless-divat” is egy hanyatló kultúra szimpptomái közé tartozik.

A „nudizmus”, mint a meztelenség kultusza

Némileg más megítélés alá esik az a XX. sz. kezdetén a német Richard Ungewitter által kezdeményezett mozgalom, mely „nudizmus”, Németországban „Freikörperkultur”, rövidítve FKK néven ismeretes. Alapítója, antiszemita és egyházellenes szólamok hangoztatása mellett, az északnémet embertípust magasztalta. Követői a – legalább ideiglenes – ruhátlan életmód segítségével vélik megszabadítani az embert a civilizáció „káros” hatásaitól,

testi-lelki egészségét előmozdítani, az Egyház és a polgári társadalom által rákényszerített „ál-szemérem” helyett gondolatvilágának és magatartásának őszinte, igaz voltát biztosítani.

Annak bizonyítására, hogy az általa propagált „természetes” életmód nem ürrűg a szexuális szabadságosság terjesztésére, a nudizmus elkülönített telepeken helyezi el követőit, ahova kivülállóknak nincs bejárásuk. A mozgalom tagjai közé előszeretettel fogad be egész családokat, de az egyéni résztvevőktől is megköveteli bizonyos alapvető erkölcsi szabályok betartását.

Mit szól az Egyház mindehhez?

Az egyház és vele az egész kereszténység álláspontja két pillérre támaszkodik:

1. az emberi természetre és a belőle eredő természetes erkölcsre

2. az isteni kinyilatkoztatásra.

A kettő nemcsak, hogy nincs egymással ellentétben, hanem kiegészíti egymást, sőt azt lehetne mondani, hogy az Isten által teremtett emberi természet az Ő első kinyilatkoztatása. A Bibliában lefektetett szóbeli kinyilatkoztatás volta-képpen ezt értelmezi és teszi teljessé.

A ruházat jelentőségét és a szemérem megnyilvánulását a primitív népeknél is, már részletesen fejtegettük. Elgondolkodtató, hogy éppen Sigmund Freud mondotta ezzel kapcsolatban: „A szemérem lerombolása gátszakadást okoz minden téren, brutalitást és a másik személyiségének semmibe vételét”. Más szóval a szemérem kiküszöbölése merénylet a természet ellen: nem a szemérem felszámolása tesz természetessé, hanem annak ápolása.

A Biblia az ember testét, mint Isten teremtményét, szépnek és jónak tekinti. A ruhátlanság állapot a Teremtéstörténetben az ember ártatlanságát, Istennel való bensőséges kapcsolatát fejezi ki. Ez szűnik meg a bűnnel: az ember ráébred meztelenségére. A bűnt követő szégyenérzés azt jelzi, hogy az ember eredeti benső harmóniája megzavarodott, nem ura többé önmagának. Ennek palástolására készíti magának ruhát.

Az ember belső rendje a Megváltás által természetfeletti síkon visszaállt, a természet vonalán még hosszú az út. Az Ószövetség tudomásul veszi a törést e téren. Eppen ezért tartja nagyra a szemérmét. A szemérem mesterséges kiiktatása, a törés letagadása semmit sem old meg az adott problémából.

Jézus közvetve érinti a témát, amennyiben a férfi és nő kapcsolatáról szólva paráznaságnak tartja, ha valaki bűnös kívánsággal asszonyra néz. Pál apostol a Galátákhöz írt levélben elítéli a kicsapongás minden fajtáját („paráznaság, szemérmertlenség, fajtalanság”), de többi levelében is a szenvedélyek legyőzésére és a lélek tisztaságára int. Más szóval a keresztény magáévá téve a Biblia szemléletét, szembe fordult a hanyatló római-görög kultúra testkultuszával és a belőle fakadó túlfűtött szexualitással. Sikertörténet az egész kérdéskomplexumot új megvilágításba helyezni, amivel nagy elismerést váltott ki.

Később – részben a Kelet felől terjedő, a testet megvető manicheizmus befolyására – az Egyházban is mutatkozott olyan tendencia, mely a testet a bűnök forrásának tekintette és túlzó aszketizmussal igyekezett a szellem uralma alá vetni. Innen ered a még manapság is hangoztatott vád, miszerint az Egyház testellenes lenne, ami természetesen nem felel meg a valóságnak.

Az Egyház tanítását szépen foglalja össze a II. Vatikáni Zsinat „Gaudium et Spes” kezdetű lelképásztori konstitúciója az Egyház és a mai világ viszonyáról. Az első rész I. fejezete szól az emberi személy méltóságáról. Ennek alapja, hogy „az ember Isten képmására van teremtet”. De az ember „visszaélt szabadságával, szembeszállt Istennel”, ezzel „szétrombolta saját rendjét”. „Az eredmény: az ember meghasonlott önmagában”. „Az ember test és lélek egysége... tehát nem szabad lenéznie a testi életet; éppen ellenkezőleg: kötelessége, hogy jónak és tisztelteméltónak tartsa testét, hiszen azt Isten teremtette és feltámasztja az utolsó napon”.

Ezek kiegészítésekként még néhány mondat a Katolikus Egyház Katekizmusából a szemérmességgel kapcsolatban: „A szemérmesség megőrzi a személy intimitását. Tiltakozik annak felfedése ellen, aminek rejtve kell maradnia” (2521). „A testi szemérem mellett létezik érzelmi is. Övést emel pl. az emberi test „magamutogató fel-tárása” ellen, egyes reklámokban vagy médiumok intimszférát sértő törekvéseiben. A szemérmesség olyan életformát sugall, mely ellenáll a divat kényszerének és az uralkodó ideológiák nyomásának” (2523). „A gyermekek és fiatalok szemérmességre nevelése annyit jelent, mint az emberi személy méltóságára ébreszteni őket” (2524). Igen, amikor az ember emberré vált, kijött az őserdőből. Nem kellene oda visszatérnünk... Persze senkit se lehet erőszakkal visszatartani...

A VEZÉRCIUKK FOLYTATÁSA

kezet ragadjátok meg!

Fontos, hogy tudjunk egymásról, ezért le kell fektetni mindenhol – még ott is, ahol nincs magyar pap – a magyar katasztert. –

Hány magyar család, hány magyar gyermek van a körzetben, mennyi a magányos?

Mennyi mindent kellene és lehetne itt tenni, ha több lenne bennünk a magyar lélek, magyar szív és öntudat.

Ez csak a kezdet, a felrázás, a magyar lélekébresztés! A többi azután jön. Fajtánk bátor, találékonyság és életrelvő. Miért nem tud az lenni a magyarság vonalán is?

Áldásommal

Mindszenty József

Amikor befejezte a diktálást Mindszenty, a szöveget megegyeszer átnézte. Itt-ott javított egy-egy kifejezésen és aláírta.

Aztán sokáig hallgatott. Kinézett a repülőgépek ablakán. Csodálatos városok, tornyok képe rajzolódott ki a ragyogó felhőtorlaszokból. – „Így még nem láttam a felhőket”, mondta csendesen.

Caracasban leszálltunk üzemanyagért. A magyar kolónia leghegyesebbjei, – munkanap ellenére – ott szorongtak a váróteremben; sokan gyermekeiket is elhozták. Mindszentyt bevezették egy külön váróterembe pihenni; nagyon fáradtnak látszott. Átadtam a körlevelet Fényes Ildikónak. Megfogta mindkét kezem és könnyek között kérlelt: – Főtisztelendő úr kérem, vigyázzon, nagyon vigyázzon a Bíboros úrra! – dr. Héger, a derék magyar orvos, egy szivgyógyászt kötött a lelkeimre. Mikor újra elindultunk, az egész kolónia sirt... Mindszenty pedig ült az ovális repülőablaknál és folyton keresztet vetve áldotta őket, míg el nem tűntek szemünk elől...

*Megjelent az Életünk 1984 októberi számában. A cikk minden mondata ma is nagyon időszerű.

IMASZÁNDÉKOK

(folytatás az első oldalról)

inkább törekedjenek igazságos és demokratikus jövőt építeni – egységben és kölcsönös megbecsülésben.

Különböző népcsoportok vallási gyülekezeteiben él a meghatározás: a mi vallásunk gyakorlóit jutnak el a Nagy Istenhez. Eddig rendben. Ha azonban a „kiválasztottság” más vallások tagjainak kizárását, elűzését, esetleg megölését eredményezi, súlyos bűnök kerültek az emberközi kapcsolatok meghatározásába. Sok érték hiányzik a vallás emberi érzésként (büntetésvágy, bosszúállás stb.) megvalósítójává degradálódni. Sok imádság, szükséges amíg a „másfajta” ember észrevételétől az igazságosság fejlődésén át, demokratikus értelem-elfogadáson át a megbecsülésig eljutnak a különböző vallású emberek.

Fejős Ottó

Madridi levél

Békecsók

Mi tagadás, több mint százhusz külföldi utazás után egy pápai látogatás aligha „hír”. Nem hívja fel magára különösen a figyelmet, ha csak nem olyan az úti cél, mint Fidel Castro Kubája. A közelmúlt ukrainai út azonban ugyancsak kiérdemelt egy kis figyelmet, bár nem annyira a politikai hátterre való tekintettel.

Ha hinni lehet a statisztikáknak, az ukrán állam 50 millióra rugó lakosságának 44 százaléka nem hívő; szám, melyben bizonyára bent foglaltatnak az ateisták és az agnosztikusok egyaránt. Tudósítók azonban vallási szempontból „darázs-fészkekről” beszéltek: a nagy többséget három ortodox egyház tagjai teszik ki, vannak azonban görög, latin és örmény szertartású katolikusok, hat kis protestáns felekezet követői, továbbá izraeliták és mohamedánok is. II. János Pál a kerek hatmillió katolikus képviselői hívták meg, s ha ez nem lett volna elegendő, Leonyid Kucsma köztársasági elnök, – a Szovjet-unió kommunista pártjának volt központi bizottsági tagja – is.

Maga a Szentatya szavai szerint ő „a béke hírnökeként” érkezett s célja korántsem a prozelitizmus, Róma befolyásának növelése volt. Ez azonban nem volt elegendő ahhoz, hogy fogadja őt a moszkvai patriarchátustól függő Volodimir metropolita, a többségi ortodox egyház vezetője. Viszont nem tagadta meg a békecsókot Filaret patriarcha, a Moszkvától független, ukrán nemzeti egyház feje, meg egy másik, kisebb autokefál egyházé, mely külföldön, az emigrációban született.

Beszédében megemlékezett a pápa a görög szertartású katolikusok szenvedéséről a sztálinizmus korában, – amiről beszélhetnének a kárpátaljaiak is, – a zsidóság nagy vészeldőitől, a mohamedánok nehéz helyzetéről, különösen a krími tatárok kitelepítéséről. Megállapította, hogy a római és a keleti egyház közötti viszonyban voltak fényes szakaszok, de szomorúak is; elismerte a saját tévedéseket és megbocsátotta az ortodox átal a katolikusoknak okozott bajokat.

A moszkvai vonalat követő ortodoxok magatartása azonban nem változott és mutatja, milyen nehézségekbe ütköznek az ökumenikus törekvések. Mint az Görögországban is észlelhető volt, ott a legérősebb az elutasítás, ahol a legkisebbek a dogmatikai és a liturgiái különbségek. A moszkvai patriarchának igaza lehetett abban, hogy a római és a keleti egyház közötti, százados elkülönülést nem lehet nyilatkozatokkal legyőzni. Viszont az őszinte közeledés szándéka éppen az ortodoxia széles körei részéről hiányzik.

A legnagyobb lelkesedés a szentatya Lviv (azelőtt Lwow, régebben Lemberg) városában fogadta, ahol a római katolikusok többsége él a hosszú lengyel és a rövidebb osztrák uralom emlékeként. Sok hívő most is a szomszédos Lengyelországból érkezett. A pápa fel is szólította a két ország fiait, hogy „győzzék le a múlt fájdalmas emlékeit”.

Míg ezt a levelet kopogtam az írógépen, szemem egy kis, négyrészes ikonra, bronz, hordozható oltárra esett. Egy spanyol rokon hozta majdnem hatvan esztendeje Oroszországból. Rajta a keleti egyház tizenkét nagy ünnepének az ábrázolása és az ország négy, legjobban tisztelt Szent Máriája. Az ünnepek a mi ünnepeink is, a Máriák a czestochowai, einsiedelni és besnyői is lehetnének. Valóban oly nagy volna a különbség, oly nehéz a testvériség tisztelői között?

Rónai Zoltán

Köszönjük, ha megújítja az Életünk előfizetését!

„Bajorország és Magyarország ezer éve”

Kiállítás Passauban

Müncheni egyházi közösségünk Szeniorok Klubjának és Rózsafüzér Társulatának évi zárandóklata idén június 28-án Passauban vezetett, a szép, régi, történelmi múltú városba, a három folyó, a Duna, Inn és Ilz deltájában. Utunkat különösen időszerűvé tette a passau-i Oberhaus Múzeumban rendezett „Bajorország és Magyarország ezer éve”, című kiállítás, amely még október 28-ig várja látogatóit.

A Straub-féle – már jól ismert – autóbusszal érkezünk utunk céljához. Szép nyári napsütésben sétáltunk végig az óváros patinás keskeny utcáin.

Első utunk a Niedernburg-i apáca-kolostor román stílusú templomába

Magyar koszorúk Gizella királyné Passau-i sírjánál

vezetett, ahol Cserháti Ferenc atyánk szentmisét celebrált. Szentbeszédében méltóan emlékezett meg első magyar királynénkről, Boldog Gizelláról, akit ebben a templomban helyeztek örök nyugalomra. Gizella királyné sírját a magyar látogatók sok szép virággal borították el. Nemzeti színű szalagok díszítik az ereklyetartót, melyben Gizella földi maradványait, csontjait őrzik. Renáta nővér, a zárdalakója szeretettel gondozza a sírt. Ismertette az elmúlt évek kutatásainak és az ereklyék újra elhelyezésének történetét, Gizella életútját, aki Szent István halála után ide vonult vissza és itt fejezte be életét. Meghatottan szemléltük első királynénk szépen helyreállított nyughelyét.

Délidő volt, amikor az óvárosba mentünk és közvetlenül a Duna-parton, az egyik vendéglobban, a szabadban ebédeltünk. Élveztek a gyönyörű kilátást a Dunára és a szemben lévő magaslaton épült erődítményre, az Oberhaus Múzeum épületére. Rövid Duna-parti séta után autóbuszunkba szálltunk és felkapaszkodtunk az Oberhaus Múzeumba, amely a régi várépületben kapott helyet. Megtekintettük a „Bajorország és Magyarország ezer éve” c. kiállítást, amely a honfoglalás korától a legújabb időkig mutatja be a két ország kapcsolatának történetét, a sok-sok évszázados ásatásokból származó leletek és emlékek. Számos becses emléktárgy a honfoglalás korából a budapesti Nemzeti Múzeumból időszakos otthont kapott ezen az értékes tárlaton. Láthattuk a honfoglaló magyarok félelmetes nyilait és az augsburgi Ulrich-keresztet, az 1494-ből származó ötvös remeket a lechmezei csatáról. A későbbi századokból Mátyás király gyönyörű korinait is kiállították.

A mindannyiunk tetszését kiváltó sikeres kiállítást az augsburgi „Haus der Bayerischen Geschichte”, Passau városa és püspöksége szervezte a budapesti Magyar Nemzeti Múzeum szoros együttműködésével. A nyugati országokból érkező látogatók itt sok értékes információt kaphatnak Magyarországról. A kiállítás meggyőzheti őket arról, hogy nemcsak a csikós-gulyás romantika jelenti az ezeréves magyar államot.

A Duna-parti Oberhaus Múzeumból az Inn-parti városrészebe vezetett utunk, a Mariahilf-templomhoz. A magaslaton épült kéttornyú szentély arról nevezetes, hogy I. Lipót császár itt adott halált Istennek a török hódítók aratott győzelemért. Szabó Árpád, az Inn-város

Levél Erdélyből

Előző levelemben azt ígértem, hogy beszámolok majd a március 15-i ünnepségről. Csak jót írhatok. A jó Isten szereti a magyarokat, mert arra az egy napra elvonult a zimankós, rossz idő, ragyogóan sütött a nap, a csontig hatoló szél is elállt és zavartalan, gyönyörű ünnep volt. Magyarországi vendégeink is voltak, itt volt a Duna TV, s biztosan hívei közül többen is láthatták a Duna TV-ben élőben közvetített ünnepséget, parádés felvonulást, hallhatták a szívet melengető szép beszédeket, szavakat. Nagyon szép volt! Talán azért készültek a székek ilyen parádés ünnepségre, mert mindig attól félnek, hogy talán ez lesz az utolsó ünnep, talán jövőre már nem engedik, nem lesz rá lehetőség. Hála Istennek, zavartalanul, szépen zajlott le minden a kb. tízezer résztvevővel Kézdivásárhely főterén.

A másik nagy nemzeti ünnepünk aug. 20-án a Perkő nevű helységeen lesz, Szentlélek és Szentkereszt faluk között lévő dombon, a Szent István emlékére épített kápolnál. Oda zárandokok is jönnek zászlókkal, gyalogosan, de külföldről is, mert búcsú van azon a napon.

*

Hogy lesz valakiből jó magyar? – kérdezhetné bárki.

Azok a magyarok, akik olyan közegben élnek, ahol szabadon tanulhatják és élhetik meg magyarságukat, azok nem tudják eléggé értékelni magyar voltukat, ünnepeik iránt közömbösebbek, de ahol ezért meg kell küzdeni, ki kell harcolni, kockázatot kell vállalni, viselni a következményeket, ott magyarabb a magyar, büszkébb magyarságára, mélyebben átéli az ünnepek szívségét, inkább tesz azért, hogy bizonyítson, jobb, nemesebb, nagyobb mint bármelyik más nemzetiség. S ezt vállalja akkor is, ha tudja, talán keserűen kell bűnhődni miatta. Én úgy lettem jó magyar, hogy édesapám majdnem az életével fizetett a magyarságáért.

*

1940-ben, amikor a bécsi döntés értelmében Észak-Erdély visszakerült Magyarországhoz, már nagy izgalommal, sóvárgással várta mindenki a napot, amikor végre magyarul lehet énekelni, szavalni, ünnepelni, hiszen 20 évig volt megalázva, elnémítva, gúzsba kötve rablásban az itteni magyarság. Édesapám nem bírta kivárni ezt a napot és két héttel a nagy esemény előtt egy éjszaka kitétte a házra a magyar zászlót és a kapu előtt lévő sánc cölöpjeit lefestette piros-fehér-zöldre. Aztán elment hazulról. A román katonák, tisztviselők, hatalmasságok kivonuló félben voltak, de még ők voltak a hatalmon, tehát reggel már katonák jöttek, letépték a zászlót, kivagdalták a cölöpöket és édesapámat keresték. Mivel nem találták meg, nekünk a 8 éves nővéremnek és nekem (aki 5 éves voltam) megölték, hogy kimenjünk a lakásból és oda sem jöhetett be senki. (Annyak nem volt.) Őr állt a kapunk előtt éjjel nappal, édesapát keresték, köröztek, de a faluban, a közeli erdőben és a szomszéd falvakban bujkált. Nekünk a szomszédok a kerítés részen dugták be az ételt, amit nagymama küldött.

Féltünk ketten és minden este sírva aludtunk el, édesapáról nem tudtunk semmit a két hét alatt, majd a nagy napon a magyar katonákkal együtt jött be a faluba, nagy örömmel szaladtunk szembe vele. Már azt híresztelték, hogy meglőtték a mezőn, de a patak szélén egy üres-odvas fűzfába belemászott egy ott menekült meg a lövöldöző katonáktól.

Hát ez az emlék végig kísért az életemen, s talán ez tett jó magyarrá engem. Futásfalva, 2001 június

Finta Etelka

Református istentisztelet Münchenben a hó, minden 2. és 4. vasárnapján, 11 órakor, Reisinger Str. 11

GYERMEKEKNEK

„Nagymama”, harsogja túl Marci öcsém a kerekék zörgését. „En azt hiszem, hogy szamarunk sántít.” „Állj meg”, parancsolja nagymama. „Nézzük meg, mi van vele!”

Marci és nagymama leszállnak, én a szekérem maradok és figyelem, mit csinál mama. Hiszen jól tudom, hogy ő nagyon kiismeri magát az emberek és állatok sérüléseiben. Kenőcsei és különös gyógy-növényei messze földön híresek.

„Nem találtam semmit”, szól nagymama. „Talán csak fáradt a jószág. Álljunk meg egy pihenőre!” Marci és én elkísérjük Fülest a közeli erdő széli legelőre had pihenjen és egyen egy keveset. Leülünk mi is és uzsonnázunk jóízűen.

Hirtelen a mellettünk lévő csoportból megszólal valaki: „Uram, taníts meg minket imádkozni!” Imádkozni tanulni? Kíváncsian néztek át a számomra idegen emberekre. És hirtelen feláll egy ember és így szól: „Mikor imádkoztok, ezt mondjátok: „Atyánk! Szenteltesd meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. Bocsásd meg a mi bűneinket. Mert mi is megbocsátunk minden ellenünk vétkezőnek. És ne vigy minket kísértésbe.”

Halkan odasúgja nekünk nagy: „Ez Jézus! S ott az emberek körülötte mind barátai.”

Tudom én jól, hogy ki Jézus, noha sohse láttam vagy hallottam őt beszélni. Othon és a suliban sokat mesélnek róla. Sokan hiszik, hogy ő a várva várt Megváltó. Mégis megkérdezem: „Miért kell minket imádkozni tanítson, nagymama? Hát nem imádkozunk mi amúgy is reggel-este a jó Istenhez?”

Mielőtt nagy még válaszolt volna, Marci szól meg halkan: Jézus más megszólítást ajánl nekünk. Atya szerintem az, aki sokkal közelebb áll hozzám, mint egy akármilyen távoli isten. Egy Atya mindig hozzánk tartozik. Neki mindent el mernék mondani.”

Nagymama helyeslően bólint. „Figyelték mit mondt? Ne mindig csak magunkért imádkozunk! És ne mondjuk állandóan imáinkban, hogy 'én! A TE neved legyen megszentelve, a TE országod jöjjön közénk.' „Megszentelni egy nevet? Ezt nem értem!”

Nagy megmagyarázza: „Tudjátok, hogy milyen sok ember nem hisz Istenben, sőt gúnyt próbál üzni belőle. Ez rossz. Ezért

kell imádkozzuk, hogy az ő nevét tisztelték. – Marci hozzáfűzi: „Hogy Isten uralma megvalósulhasson a földön, az emberek békében és örömben kellene éljenek. Ettől még nagyon távol vagyunk!”

Még sohse hallottam Marcit ilyen okosan beszélni. „És a kenyér? Miért mondja Jézus, hogy Atyánk csak annyi kenyeret adjon, amennyire naponta szükségünk van?”, kérdezősködök tovább. „Mi zavar Téged ebben? Holnap már nem akarod, hogy jóllakjál? Hiszen tudod, hogy nem tőlünk függ a termés. Ezért kell mindig kérnünk”, válaszol Marci.

De én újabb kérdéssel akadékoskodok: „Nemcsak kenyérre van szükségünk, hiszen az előbb még erdei számócát is ettünk!” Most már nagymama vág közbe: „A kenyér szóval Jézus mindenre gondol, ami az életet szolgálja. De semmiből se túl sokat.”

„A legnehezebb csak most következik: szívólló megbocsátani annak, aki engem megbántott”, latolgatja Marci. „Még akkor is, ha látom, hogy akaratlanul történt!” Nagymama megmagyarázza Jézus szavait: „Ha jól értettem, akkor mielőtt mi Istent bűneink megbocsátására kérnénk, meg kell vizsgálnunk előbb magunkban, hogy őszintén hajlandók vagyunk-e másoknak is megbocsátani? A kettő össze van kötve és az egyik a másik nélkül nem működik.”

S akkor Jézus szavait halljuk ismét a szomszédból: „Kérjétek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtóit nyitnak. Mert aki kér, kap, aki keres, talál és a zörgetőnek ajtó nyílik.”

Nem esik Istennek nehezére, ha mi mindig őt valamiért kérjük? Te is mondd nekünk sokszor, hogy az állandó kéregetésünket már hallani se tudod?”, kérdeztem nagymamát halkan. Nagy mosolyogva válaszol: „Ti kértétek és azonnal elváltatok kéréseitek teljesülését. De ez nem megy mindig. Néha jó is ez így. Mert megtörténhet, hogy idővel ti is belátjátok: amit kértetek, nem is föltétlen szükséges nektek.”

Mikor továbbtáztunk, öröm és megnyugvás töltött el engem. Nemcsak azért, mert Füle már nem sántított, hanem mert Jézus azt mondta: „Kérjétek, és adnak nektek.” És ezt minden feljétel nélkül ígérte. Legalább ő tud ilyen lenni!

József atya

FIATALOKNAK

„...ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, vagy pengő cibalom”. (1. Kor 13, 1-13)

Szent Pálnak sorai a szeretetről, talán a legszebb írás, amit az emberiség történetében valaha is papírra vetettek. A szeretet himnuszának utolsó sorai különösen mélyen belevésődnek szívünkbe, lelkünkbe. „Addig megmarad a hit, a remény és szeretet, ez a három.” „Addig”, a Vele való találkozásig, ez a három létünk, minden földi küszködésünk mércéje, alapja.

A hit. Ha azt mondom „hiszek”, erre gondolok: megbízom, ráhagyatkozom, feltétlen nélkül kötődöm valamihez, vagy valakihez. Hétköznapi életünkben alig vinnénk valamire, ha nem tudnánk hinni az adott szóban, az őszinte ember, barát, munkatársi közlekedésnek, ígéreteknak. Igaz, néha csalódunk, emberi kapcsó-

lataink tisztázására, őszinteségére árnyék vetődik. De mennyire vigasztaló az a biztos tudat, meggyőződés, hogy van, létezik egy minden földi csalódást oldó, minden emberi gyengeséget feledtető erőforrás, Isten, akiben sohse nem csalatkozunk, mert Ő maga az Igazság.

A remény. Valaminek megvalósulásában, eljövételében bízni, valamint tervezni valamiről, azután vágyakozni. Ez reményünk alapja. Mindent, ami minket foglalkoztat, ami velünk történik, erre az alapra érdemes és kell építeniünk. Tudjuk ugyanis, a keresztény ember számára a reménytelen élet fényében új távlat nyílik a Végtelen felé, ami Szent Pál egyetlen szóval így nevez: „addig”, akivel való találkozásunk után beteljesedik hitünk, reményünk. Csak egy marad, a legnagyobb, a szeretet.

A szeretet, Isten szeretete az ember iránt. A legnagyobb, legfontosabb, a legértékesebb ajándék, ami nélkül semmi sem lehetséges, ami nélkül minden üres, tartalmatlan. Minden olyan, mint a zengő ércnek zöreje, mint a pengő cibalomnak elhaló, szétfoszló hamis dallama.

Pál atya

CSIKSOMLYÓ ÉS A GYEREKÁLDÁS

Az a táj, amelyre kihatott Csíksomlyó sugárzása, különösen a Keleti-Kárpátok mentén a Hargita két oldalán, megoszlás nélkül megőrizte azt a kereszténységet, amelyet 1000 évvel ezelőtt elfogadott a magyarság. Csík, Gyergyó egészen, Ud-

A búcsú két résztvevője

varhely, Háromszék, Marosszék keleti részei egységesek maradtak vallásilag a legutóbbi időkig. Ezek azok a részek, ahonnan a XVI. századtól zászlók alatt zarándokoltak a csíksomlyói búcsúra, és vettek részt a Kisomlyóra felvonuló nagy körmenetben. Sőt, a Kárpátoktól keletre eső Moldovából is rendszeresen jött keresztalja. A diktatúra felismerte a búcsús felvonulások összetartó erejét, és ezért karhatalom, hadgyakorlat, motor-kerékpár- versenyek bevetésével szereztek érvényt a búcsús körmenet betiltásának. Nemcsak Csíksomlyón, hanem mindenütt a katolikus vidékeken. Ez a sors várt minden vallásos körmenetre a templomokon kívül, mint az úrnap, a búzaszentelő, a húsvéti feltámadási körmenet, mely a templomudvarba szorult.

Talán ennek az elnyomásnak lett a következménye, hogy a változás után évről évre népszerűbb lett a csíksomlyói búcsú. Már nem tízezrek, hanem száz- ezrek vonultak fel. Kisomlyó hegye zengő hegygyé változik a keresztaljak énekétől, mintha egyetlen lélek irányítaná az egész tömeget. Valóban egy lélek hatása alatt énekel, imádkozik a

Csíksomlyó látképe

több száz ezres hívó sereg. Itt mindenki testvérül lát egymásban.

Érdekes népi hagyomány őrzi azt a hitet, hogy gyermektelen, de Csíksomlyón gyermekáldásért imádkozó házaspár az Isten-anya közbenjárására megkapják a gyermekáldás ajándékát. Mi az alapja ennek a hitnek, nem tudjuk. Az érdekeltek beszélhetnek erről. Egy azonban tény: évszázadokon keresztül Csík vidéke minden pusztító, népiroto veszedelmek ellenére a legújabb időkig népes családok és falvak otthona volt. Nemcsak hogy nem fogyatkozott népességében, hanem még kirajzolásra is jutott mindenfelé Erdélybe és a Kárpát-medencébe.

Pedig ezt a tájat nem kímélték a történelem csapásai: a sorozatos tatár- betörések: 1241-, 1658-, 1661-, 1694-ben, sőt 1690-ben még Thököly „tatárjai” is. 1661-ben minden templomot felgyújtottak, ezeket legyilkoltak, fogságba hur-

colták. Az 1717-1719. évi nagy szárazság után fellépő pestisben minden harmadik lakos a járvány áldozata lett. A veszteségeket kiheverték, mert maga a nép nem lett saját gyilkosa a születendő élet elutasításával. Miért? Csíkban csak egy középkori templom áll romként Csík-szenttamás mezején, de ott is új templom épült az Olthoz közelebb költözött faluban. A templomok mind megújultak, megteltek s népes családok életét, fenn-tartó forrásai lettek.

Ilyen rendkívüli forrás lett a csíksomlyói Szűzanya temploma, amelynek kegszobra felemelte a lelkeket az üdvözültek mennyei országának Királynőjéhez, az Úr Jézus élő édesanyjához, aki Szent Fiát tartva karján figyelmeztetett nemcsak az isteni gyermek imadására, hanem minden életre hívott gyermek tiszteletére. Arról, aki áhítattal tekint fel a kegszoborra, és hittel idézi az ég Királynőjét, nehezen tételezhető fel, hogy képes lenne elutasítani a gyermeket, akit már életre indított a házastársi szeretet. Népi egységének ápolása, jövőjének, fennmaradásának biztosítása megéri, hogy évről évre minél többen legyenek együtt az isteni Édesanya kegyhelyén. Ahol megerősödnek abban a ragaszkodásban, amely a lelkeket a szülőföldre hozza, a szülőfalu templomához köti. A százazrek felvonulása megerősíti őket abban a meggyőződésben, hogy sokan vagyunk még együtt, és reményünk van arra, hogy a jövőben is sokan leszünk egyek és együtt.

Lestyán Ferenc

Romániai Magyar Szó (Bukarest)

Hitoktatás a német iskolákban

A hittan csaknem az összes német tartományban rendes iskolai tantárgy, és pedig minden iskolatípusban, tehát a középiskolákban, gimnáziumokban és szakiskolákban is. A szülők ha nem kívánják 14 év alatti gyermekük hitoktatását, kiíratják őket. Tízennégy évesnél idősebb diákok maguk dönthetnek. Csupán Berlinben és két tartományban: Brandenburgban és Brémában nincs rendes iskolai hitoktatás. Hogy mi lesz helyette, még eldöntetlen kérdés. KNA

A németek hite

Egy hamburgi EMNID intézet által végzett közvélemény-kutatás szerint a németek 58 %-a hisz abban, hogy Jézus Krisztus Isten Fia. A nőknél magasabb, 65 %-os ez az arány, a férfiaknál csak 50 %. A nyugati tartományokban 4 %, az öt keleti tartományban 5 % úgy véli, hogy Jézus Krisztus nem is élt. KNA

Skoda-Volkswagen – Európa

A csehек számára az Európai Unió felé vezető úton több a lélektani akadály, mint a gazdasági – nyilatkozta Vaclav Kaly prágai segédpüspök, aki korábban a Charta 77 ellenzéki mozgalom egyik vezető tagja volt. Az idősebb nemzedék nem szíveli a németeket, tart a munkaeor szabad vándorlásától. A Skoda-gyár a cseh nemzeti identitás egyik jelképe volt, és az a tény, hogy egyesülése a Volkswagen Művekkel bár gazdaságilag előnyös Csehország számára, nem változtat azon, hogy a cseh közvélemény a változást „német beavatkozásként” éli meg. A politikai vezetők – Vaclav Havelt kivéve – nem igyekeznek a közvéleményt az Európai Unióba való csatlakozás irányába hangol- ni. KNA

A szeretet gyémántja teszi az ember szívét, hogy semmi keserves ütésektől meg ne romoljon.

Pázmány

A sárospataki Árpádházi Szent Erzsébet Történelmi Társaság életéről

A hagyományos sárospataki Szent Erzsébet megemlékezéseket, illetve ünnepeket az elmúlt év óta új elem gazdagítja. Néhány évvel ezelőtt Perényi János, a strassbourgi Európa Parlament-nél akkreditált magyar nagykövet kulturális útvonal létrehozását kezdeményezte, amely Árpádházi Szent Erzsébet életének és kultuszának főbb állomásait kapcsolná egybe. Példa lehet erre a Compostellai Szent Jakab zarándokút. De esetünkben nemcsak vallási zarándokútról van szó.

Az Árpádházi Szent Erzsébet Történelmi Társaság tavaly novemberi és idei júniusi megbeszéléseken gyakorlati tennivalókat is fontolgatott. Tárgyaltak a pataki katolikus templom közelében lévő szép régi épület felújításáról és átvételéről; itt kapna helyet a Keresztény Gyűjtemény s a társaság irodája is. Patak kiinduló és szervező központja lenne az említett Európai Kulturális Útvonalnak.

Mint érdekességet említjük, hogy Budapesten a Szent Ferenc sebéiről elnevezett templom sekrestyéjében őrzik a mi Szent Erzsébetünk vándorbotját. Fogójánál kis alamizsna tartó van az elosztandó filléreknél. Régen a bécsi Erzsébet-nővérek őrizték, a rend feloszlásakor árverésre kerül, s az ezüstdíszítésű botot gróf Hadik András megvásárolta és Szent Erzsébet Betegpólo Nővéreire hagyta.

Az idei sárospataki tanácskozás záró pillanatait a várfalak tövében töltöttük s a Történelmi Társaság 6 éves alapítása és öt éves hivatalos működése évében rózsát ültettünk a magyar királylány emlékére. A középkori életet idéző vásár és játékok, valamint az immár hagyományossá vált püsködsdi kosztümös felvonulás mellett idén a Társaság szorgalmazásának köszönhetően Budapesten, a Szent István Tűzoltóknál megjelent a "Magyarország virága - 13. századi források Árpádházi Szent Erzsébet életéről" alcímmel egy közel 400 oldalas könyv. Első része a szentté avatással kapcsolatos írásokat tartalmazza. Eddig csak viszonylag késői életrajzok voltak olvashatók magyarul.

A könyv második része három korai legendát tartalmaz. Az első csak néhány évvel a szentté avatás után íródott. Legbővebb az utolsó, Dietrich von Apolda, latinosan Theodericus Thuringus részletes legendája, amely a Szent Erzsébet széles körben elterjedt ikonográfiájának az alapja.

Szathmáry-Király Hanna
Walldalgesheim

Paskai bíboros Isztambulban

I. Bartolomaiosz pátriárka meghívására Paskai bíboros május közepén Isztambulba utazott. A város nevezetessége, a Hagia Sofia templom után felkereste Szent László királyunk leányának, Boldog Piroskának szép mozaikját és egykori sírmeletét. Ellátogatott Tekirdagba (Rodostóba) II. Rákóczi Ferenc egykori lakóházához és a néhány éve megnyitott emlékparkba is. A konstantinápolyi pátriárka – a közelmúltban háromszor járt Magyarországon – a Duna mentén élő népek együttműködésének és a környezetvédelemnek elkötelezett apostola. S.L.

A szent király boldog felesége

Civakodó Henrich még nem kedvelte magyar eleinket. Joggal! Őseink ugyanis az ő uralkodása idején portyáztak nyugaton és nyugtalanították Európa kereszt-

Szent István és Gizella szobra a történelmi Veszprém várfokán

tény népeit. Ismerjük Eckehard mester leírását a Sankt Galleni kalandról. Akkortájt került a Mindenszentek litániájába a könyörgés: „A sagittus Hungarorum libera nos Domine.” (A magyarok nyilaitól ments meg Uram, minket!) Basel a híres rajnamenti püspöki város története is emlékeztet őseinkre, akik a város lakóit a közeli Jurába üzték, a román templomot felgyújtották és Rudolf püspököt legyilkolták. A mai Baseli Münster altmplomában látható kőbe örökítve a mártír püspök holtteste a következő felírrással: Von den heidnischen Ungarn getötet!

II. Henrich herceg civakodó Henrich, messze tekintő, államférfiúi képességekkel rendelkező szentéletű fia viszont már jobb véleményrel volt a magyarokról. Tudomása volt Wolfgang regensburgi püspöktől – aki egyébként, mint einsiedelni bencés Magyarhonban is járt és próbálkozott pogány eleinket Géza fejedelem kérésére és nagyvonalú támogatásával a keresztény hitre téríteni. Tudjuk, nem sok sikerrel. Wolfgang vizitáért Einsiedelnbe. A nagyműveltségű jámbor bencést hamarosan Regensburg püspökévé választják. Ebben a minőségében a herceg tanácsadója lett és gyermekeinek, így Gizellának is, a későbbi magyar királynéknak nevelője.

A nemrégiben elhunyt Jákli István 1992-ben megjelent „...a magyarokhoz küldetett” című könyvében méltó emléket állít az életszentség rangjára emelt Wolfgangnak, aki „az újjászületést közvetítette őseinknek: vízből és Szentlélekből”.

Ismeretes milyen szerepe volt a magyarokat már jól ismerő Wolfgang püspöknek abban, hogy egyengesze Gizella bajor hercegnő házasságát a már keresztény nevelésben részesült Istvánnal.

Gizella hercegnőt apácanak nevelték; de éppen Wolfgang püspök közvetítésével a házasságot Istvánnal nyílt lehetett ütni, még pedig elsősorban a történelmi jelentőségű szükségszerűség, azaz politikai megfontolások és érdekek alapján.

Történelmi példákból tudjuk, hogy az uralkodók házasságai, nem az égből köttetnek. Más szóval: nem szerelmes párok lépnek örök frigyre, hanem dinasztiai hatalompolitikai érdekei döntenek.

Ez a hatalmi érdek adva volt. Egyrészt az Ázsiából a Duna-medencébe lovagolt nomád magyar nép bölcs vezetői, mint a még pogány félig keresztény Géza, – de még inkább a már kereszténység szellemében nevelődött István fia, szinte

prófétikus előrelátással felismerték, hogy a „modern” nyugati életforma, tehát a nomád életvitel helyett a letelepedés és az ebből adódó foglalkozások: erdőirtás, a föld megmunkálása és a helyhez kötött, belterjesebb állattenyésztés a hatalmas alföldi legelőknél; és természetesen a keresztény hit felvétele, valamint nurziai szent Benedek fiainak a panonhalmi bencések valamint a clunyi reformban megerősödött cisztercita szerzetesek kulturális munkája – a középkori iskolarendszer stb. – előfeltétele a magyar nép megmaradásának.

István 27 éves volt, amikor 996. nyarán Gizella hercegnő felbogarozott dunai gályán érkezett meg Esztergomba, ahol megtörtént a történelmi esküvő. Wolfgang püspök már nem érte meg a fényes esküvőt. Nagyszámú páncélos lovagok főurak, papok, apácák kísérték a jövőben magyar királynét a római erődítmény romjain felépült esztergomi várba. Többek között Hont és Pázmán, a sváb ikerpár volt István király testőre, Vecelin, a Ják nemzetség őse pedig parancsnoka annak a haderőnek, amelyik Koppány vezért Veszprém közelében legyőzte.

István szép, szőke feleségét Nyitra közelébe vitte nászútra. Német források tudósítanak arról, hogy István és Gizella emberileg is közel kerültek egymáshoz. Azt is sejthetjük, hogy az emberi

Középkori freskó-maradványok a veszprémi Gizella-kápolnában

megértésen túl István szerelmes volt Gizellára. István – bár tudott németül – feleségével latinul beszélgetett.

Gizella méltó hitvesnek bizonyult. István Veszprémet, feltehetőleg az elsőnek alapított püspökséget – jelölte ki Gizella királyné székhelyéül. A veszprémi és a helyi történészek szívesen aposztrofálják Veszprémet Gizella királyné városának. A hajdani római provincia Pannonia egyik jelentős települése volt. Az ó-város, a Bakony egymásba kapaszkodó halmainak déli pontján, a Benedek-hegy és a Séd-folyó-völgye fölött épült egy kiemelkedő hatalmas dolomit-sziklára. Az egyetlen utcából álló történelmi város várfokán a hajdani híres papnevelő intézet (nagy szeminárium) és a patinás kanonoki házak között emelkedik Szent István király és boldog Gizella nyugodt erőt és méltóságot sugalló életnagyságú szobra, – Ispánki József alkotása.

A Vár egyik épülete a Szent-György-Kápolna. A legenda szerint itt tette le Imre herceg szüzességi fogadalmát.

A Várhegy legkiemelkedőbb északi részén épült a Szent-Mihály székes-egyház. Az István király alapította a háromhajós templomot, Gizella királyné látta el liturgikus kezességekkel. Ő volt a székesegyház kegyura. A szentélyben állott a királyné trónszéke, a „sedes regnalis” és a kincstárban őrizték a királyné koronáját. A Gizella kápolna belsejét értékes középkori freskók díszítették, a

hosszanti oldalon a 12 apostol, míg a nyugati falon Szűz Mária a kis Jézussal. Gizella mindig jótékonykodott és kegyes istenes életet élt. Mint az egyház patronája, tevélegesen is részt vállalt férje mellett a magyarságot krisztianizáló munkájában.

Élete nem volt mentes súlyos, nagy emberi tragédiáktól. Őt gyermekük közül négyen idő előtt haltak meg, Imrét, a trónörököszt pedig 1031-ben Biharban az Igrón nevű erdőn egy vadkan vérezte halálra.

Gizellának át kellett élni Vazul királyellenes összeesküvését, ami nagyon megrendítette. István halála után Orseolo Péter gyanúba fogta és az özvegy királynőt őrizetbe vette, sőt megfosztotta minden vagyonától. Visszatért Regensburgba. A regensburgi női bencés kolostor apátnőjeként halt meg Passauban. Halála után hamarosan boldoggá avatták.

Gizella emlékét a sok-sok balsorsban eltelt ezeréves magyar történelem sem tudta elhomályosítani. A nemzet nagy többsége a kettős millennium távlatából visszatekintve tisztában van István és Gizella házaságának történelmi jelentőségével.

Magyarhonban a sok Gizella név is arra vall, hogy a magyarság tisztelettel emlékezik országalapító szent királyunk boldog feleségére..

Gy. Pethe Ferenc
(Mosdós, Badacsony)

Egymillió márkával több adomány

A Szükséget Szenvedő Egyház elnevezésű katolikus segélyszervezet tavaly egy millió márkával több adományban részesült mint 1999-ben. A közel 130 millió márká csaknem egyötöde Németországban gyűlt össze. Az 1947-ben *Warenfried van Straaten* atya által alapított segélyszervezet eredetileg főleg a kommunista uralom alatt kényszerült országokban támogatta a katolikus egyház tevékenységét, de a rendszerváltás óta az adományoknak csupán egyharmadát fordítják a hagyományos célokra, az összeg többi részét Afrikában, Ázsiában és Latin-Amerikában használják fel. A Szükséget Szenvedő Egyház idén 7300 különböző terv megvalósítását támogatja anyagi eszközökkel. Közük templomok, kolostorok helyreállítása, vallásos irodalom kiadása, Biblia-terjesztés és egyházi rádióadások fenntartása szerepel. A segélyszervezet 16 országban működő kirendeltségeit a Frankfurt melletti Königsteinből irányítják. ■

FUTAMOK A NYÁRBAN

*Száll, megy a felhő,
lengeti szellő,
illatot ont a narancs,
bágyad a rózsza,
lánggűz csókra
halni ma hajtja parancs,
sárga parázként,
száll a darázs még,
álmok a margiták,
dália harsan,
teljes a kardal,
bódit e tarka világ,*

*izzik az ég is,
lángol a dél is,
lomb közé bú a madár,
játszik szeszéllyel
lódózi széjél
tűznyílát messze a nyár,*

*bokrokon csend ül,
hangja se csendül
e vig nyári zenének,
szép szelíd égbé
száll fel a béke,
s véle indul ez ének.*

Caracas

Rozgonyi István (1912-1994)

A kereszt jegyében

Bozsóky Pál könyvéről:

Keresztes hadjáratok, Agapé, Szeged, 1995. - 343 oldal.

A szerző nagytudású ferences szerzetes. Nyugaton él, sokáig a párizsi rádió magyar osztályának a munkatársa volt. Utazásai során többször végigjárta a szent helyeket, és könyvtárnyi irodalmat böngészett végig.

Legfőbb érdeme, hogy széles körképet fest, nagy rálátással mutatja be a középkor világát. Nemcsak a történesek egymásutánját (200 év alatt 8 keresztes hadjárat!) és összefüggéseit vázolja föl, nemcsak a férfi szereplők – királyok, hadvezérek, főpapok és közberekek – indítékait és cselekedeteit elemzi, de néhány érdekes „női portrét” is rajzol – , nem feledkezve meg a muzulmán asszonyok hősie helytállásáról sem!

Részletesen beszél a lovagrendekről – elmondja mindegyiknek a történetét –, a keresztes szentföldi építkezéseiről, de a hadjáratok szervezési problémái (kezdemenyezés, toborzás, gyűlekezés, útvoal, létszám, pénzügyek stb.) sem kerülnek el a figyelmét. Még az egyszerű zarándokok fölszerelésének, az ereklyékkel való üzérkedések és más gyakorlati kérdéseknek is figyelmet szentel.

Sokat olvasunk könyvében a latin és görög egyház ellentétéről. Bizánc nem mindig egyenes és egyértelmű magatartásáról.

„A bizánci görög birodalom állandóan a sértődött vagy a sértett fél politikáját folytatta (...), holott a rivalitásnak tartott Latin Királyság szolgált számára védő-

pajzsul századokon át. Pusztá létét, fennmaradását is neki köszönhetette az időben. Mert amint Jeruzsálem bukásával, Akkon elesével ez a védelem kiesett a történelemből, Bizánc napjai meg voltak számlálva.”

Bozsóky mindenütt kiemeli, külön tárgyalja a magyar vonatkozásokat: Kálmán király övintézkedéseit az országon átvonuló és gyakran garázdálkodó keresztesekkel szemben, II. Endre nem túl sikeres hadjáratát, az egyre nagyobb hatalomra áhító német lovagrend kiverését a Barcaságból, Bakócz Tamás, Dózsa György szerepét....

Könyvébe sorolja ezen kívül a spanyolok évszázados küzdelmét a mórokkal, a magyar-török háborúskodást, az eretnekek – bogumilok, husziták, albigenek...– megsemmisítését, sőt még a zsidósággal kapcsolatos európai intézkedéseket is! Magyarországon, mint mondja, nagyobb üldözések, pogromok sohasem voltak. Nagy Lajos 1360 körül, Zápolya János 1527-ben hozott ugyan egy-egy kiutasító rendeletet, de alig volt foganatja. Mária Terézia „türelmi adót” vetett ki rájuk, hogy a helyükön maradhassanak. II. József pedig már nagy kedvezményeket adott nekik, azon feltétellel, hogy németre cserélik neveiket. Teljes jogegyenlőségüket 1867-ben, a kiegyezés évében érték el.

A szerző sohasem részrehajló, sohasem elfogult. Mindig a legnagyobb objektivitásra törekszik. Megemlíti ugyan a muzulmánok kegyetlenségeit, a rabszolgapiacok borzalmait, de nem fél bevallani azt sem, ami Jeruzsálem 1099-es ostroma és elfoglalása idején történt. – A mecset kapuit csatabárdjaikkal betörve rohantak a szent épületbe szorult muzulmánokra, és ott iszonyú vérengzésbe kezdte, mert a muzulmán harcosok, amíg a kezük a kardot tartani tudta, elkeseredett hősiességgel harcoltak... A városban a zsinagóga körüli falakat maguk a zsidók védtek a keresztesek ellen. Így, amikor az utóbbiak győztek, a fegyvert viselő férfilakosságot lemészárolták, sőt még azokat is, akik a közeli zsinagógába menekültek.”

Ugyanígyen őszinteséggel ismeri be az eretnekekkel történt szörnyűségeket is.

A kötetben szép képanyag, kimerítő magyarázó szöveg és többnyelvű bibliográfia található. Hiányolom azonban az illusztrációk (főleg a metszetek) származási helyének a feltüntetését és a névmutatót.

Az olvasó fejcsoválva csukja be a tanulságos könyvet. Nem tudja megállni, hogy föl ne tegye a kérdést: mire volt jó ez a rengeteg anyagi és emberáldozat? Volt valami értelme az egésznek??

Vannak, akik sommásan csak egy mérhetetlen nagy katonai és politikai kudarcot látnak benne, megelégedve arról, hogy a XI. század végéig az iszlám lépcsőrlépre haladt előre hódító útján, és csak a Jeruzsálemi Latin Királyság XII. századi felállítását, majd megtartását érdekében folyó harcok állították le a XIV. századig.

*

És nem utolsó sorban: „A közép-keleti keresztes vállalkozások szellemi és kulturális jelentősége nagyobbban bizonyult, mint katonai vagy politikai eredményei.”

A keresztény- zsidó- muzulmán világ küzdelme a hit győzelméért és a hatalomért ma is tart. Ha jól meggondoljuk, az évszázadok folyamán nem szünetelt egy pillanatra sem és véglegesen nem fog „eldölni” talán soha. Csak a szövetségek alakulnak másképpen, csupán a módszerek és az eszközök változnak, a lényeg nem!

Saáry Éva, Lugano

TEMPLOMSZENTELÉS CSETFALVÁN

Új templom építése s annak felszentelése mindig nagy esemény egy település életében. Felemelően szép ünnepre került sor a kárpátaljai Csetfalván pünkösd hétfőn, amikor Majnek Antal püspök felszentelte a Szentlélek tiszteletére emelt modern, fából épült templomot.

Csetfalva, kápolna-kulcs átadása

Tervezői, építői, díszítő művészei ennek a tájnak a szülöttei. Megálmodója és építkezős lelke Papp Tihamér ferences atya, aki a falu és környéke lelki gondozója. Két árvíz próbálta akadályozni a munkálatokat, de végül is nem a víz lett az úr, hanem az emberi akarat és kitartás. A munkások az idej ember emlékezete óta legnagyobb árvíz után néhány nappal már újra az építkezéseken szorgoskodtak. Az atya kérdésére, hogy saját vagy rokoniak házában nincs-e tennivalójuk, az emberek válasza az volt: „Atya, az Isten háza előbbre való!” Így történhetett, hogy alig három hónappal az árvíz után, résztvevői lehettünk annak a megható ünnepségnek, melyet a magyar kormány részéről dr. Mehrle István miniszter, népes parlamenti küldöttség élén, Ukrajna magyarországi követe, valamint megyei, járási vezetők is megisztaltak jelenlétükkel.

Számosan voltak azok a hívek, akik a templomba be nem férve, esőben, szélben vettek részt a rövidnek nem mondható szertartáson.

Árvíz, 2002. március 8.

ható szertartáson.

Nekünk, mindazoknak, akiket Csetfalvától nyugatabbra sodort jó vagy balsorsunk, szívügyünknek kell legyen, nehéz sorsú honfitársaink megsegítése. A Szőlősi- és Beregszászi járás tizenegy községében a rendelkezésre álló áprilisi adatok szerint 1310 ház dőlt össze, de ennél sokkal nagyobb a beázott és megrongálódott épületek száma. Az ukrán kormány nyújtotta segítség nem elegendő a lakóházak fölépítésére. Építőanyagot kívül segítő kezekre is szükség lenne, hogy a tél beállta előtt

minden károsult feje felett fedél legyen. Az anyaországból rendszeresen mennek fiatalok az építkezésekhez segíteni. Úgy gondolom, minden magyar közösség – felekezetre való tekintet nélkül - vállalhatná egy-egy kárpátaljai árvízkarosult otthon helyreállítását. Egyéb info: Török Dénes, Telefon 06/30/994 90 90.

Sólyomváry Ilona, Bécs

A gyöngyösoroszi példa

A cigányság integrációja az egész Közép-Kelet Európa legnagyobb problémája. Magyarországon csak az egyházak segítségével oldható meg – mondotta Báthory János a Nemzeti és Etnikai kisebbségi Hivatal (NEKH) elnöke, amikor látogatást tett a gyöngyösi cigánygyerekeket oktató Jó Pásztor Nővérek Rend apácáinál. A rend a 10-16 éves gyerekeknek tart korrepetálást, hozzásegítve őket a nyolc általános iskola befejezéséhez, illetve a továbbtanuláshoz. Főzni, varrni tanítják a romagyerekeket, sőt szexuális felvilágosítást, gyermeknevelést és csecsemőgondozást is tartanak számukra. A gyöngyösoroszi kezdeményezés valamennyi település számára példamutató, csak ilyen módon érhető el a cigányság integrációja. MTI

SZÁJRÓL SZÁJRA

Vidám történetek
Arany János Karlsbadban

Hosszabb ideje készülök elmesélni, amire dr. Pfitzner Rudolf hívta fel a figyelmet, nevezetesen, hogy Arany János 1869 és 1876 között többször időzött Karlsbadban. Ilyenkor a „Schlossbrunnenquelle” közelében álló kis házban lakott. Hogy a kúra enyhíthette panaszait az a többszöri visszatérés is igazolja. A különösen az osztrák-magyar monarchia idején rendkívül népszerűvé vált fürdőhely, gyógyhely története a 14. századig. IV. Károly császár idejéig vezethető vissza. Ő alapította a települést, mely nevét „Karlsbad”-tőle kapta. A város története elválaszthatatlanul egybefonódik az ott fakadó gyógyforrások történetével. Mai arculatát azonban a XIX. századi nagy építkezések, így a historizmus, jugend-stílus (szecesszió) határozza meg. A források vize különösen ivókúrára alkalmas, anyagcseré bántalmak esetén. Sok híres ember kereste fel a századok során. Goethe maga tizenháromszor látogatott oda és nagyra tartotta gyógyvizét. Ferenc József császár és király számára az ún. „Kaiserbad”-ban külön lakosztályt rendeztek be – fürdőszobával – az ő kizárólagos használatára. De mert az előzőekben említettem J.W. Goethe-t, meg kell emlékezni Schillerről is, aki ugyan csak egyszer látogatott Karlsbadba – 1791-ben – de a lakosság elbeszéléseiben megőrizte, hogy különösen szívesen tett kirándulásokat számár hátán. A zene világából érdekesség, hogy Karlsbadban, Karlovy Varyban mutatták be Európában először Antonín Dvořák (Dvorzák) „Új-világ szinfóniáját”. De játszott itt Niccolò Paganini is, egy hegedűversenyt mutatott be.

No, de térjünk vissza Arany Jánoshoz. Ő ezzel a német versikével méltatta a gyógyforrások hatóerejét:

Wenn die Wässer
Wär'n nit besser
Als die Doctoren:
Wär'n mer verloren.

Magyarul persze nem ilyen frappáns. Értelemszerűen: „Ha a gyógyvizek nem lennének sokkal jobbakk, mint az orvosok, el lennének veszve....”

Közreadta: Ramsay Győző

KISHÍREK

Tempfli József kitüntetése

A Tőkés László-alapítványi díjat eddig politikusok, tudósok és művészek kapták, az idén első alkalommal ítélték oda egyházi személyiségnek. A Kuratórium ugyanis Tempfli József nagyváradi megyéspüspököt tüntette ki a romániai magyar kisebbségért kifejtett több évtizedes munkásságáért. Az odaítélésben nagy szerepet játszott, hogy az erdélyi főpap sokat tett és tesz a határon túli magyar egyházak együttműködéséért is. MTI

Mohamedánok Németországban

A németországi Iszlám Archiv Intézet szerint a mohamedánok száma elérte a 3,2 milliót. 81 % -uk szunnita, 17 % síita. A 840 ezer gyermek és fiatalok hét százaléka jár Korán iskolába. Jelenleg 70 „klasszikus” mecset van Németországban, további 32 épülőben. KNA

A müncheni Egyházmegye átszervezése

Számítások szerint a következő tíz évben a müncheni főegyházmegye papsága a jelenlegi 800-ról 600-ra fog csökkenni. Ezért a 2010-ig szóló lelkipásztori terv mintegy tízzel növeli a diakónusok és lelkipásztori asszisztensek álláshelyét a tavaly készült tervhez képest. A főegyházmegye 751 plébániájából tíz év múlva csak 194 plébániának lesz saját papja. A többi 557 plébániát 198 plébániai központba szervezik. Már ma is van 120 ilyen központ, mindegyikhez 2-5 plébánia tartozik. Kathpress

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy rövidítsen a beküldött kéziratokon.

A szerkesztőség

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

ANGLIA

Halottaink: Imádkozzunk kedves halottainkért és gyászoló hozzátartozóikért. **Tatay Istvánné** született, Weiser Ilona, Milton Keynes, 2001. március 17-én, 81 éves - **Gaal Tibor Zoltán**, Bristol, 2001. március 30-án, 81 éves - **Kocsis Jánosné** született Tóth Mária, Nottingham, 2001. április 19-én, 79 éves - **Kósa Imre**, Thorton Heath, London, 2001. május 8-án, 82 éves - **dr. Tószeghy Antal**, London, 2001. május 10-én, 83 éves - **Rostagni Ferencné** szül. Sörös Katalin, London, 2001. június 4-én, 83 éves - **gróf Bethlen Farkas**, Bécs, 2001. június 12-én, 88 éves - **Odescalchi Pálné** szül. Tamássy Zsuzsanna, London, 2001. július 3-án, 77 éves - **dr. Károlyi Borbála grófnő**, London, 2001. július 6-án, 69 éves. **Nyugodjanak békében!**

AUSZTRIA

A keresztség szentségében részesült: **Strassl Matthias Harald**, 2001. július 7-én. S. Harald Werner és dr. Maár Noémi szülők gyermeke.

Az örök hazába költözött: **Ing. Gianone Laura**, életének 83. évében, rövid betegség után visszaadta lelkét teremőjének június 30-án. Hamvasztása július 13-án. **Az örök világosság fényeskedjék neki!**

NÉMETORSZÁG

MÜNCHEN

Keresztelések: **Szigeti Márton Áron**, Sz. Imre János és Wiedmann-Szigeti Caroline Beate kislia április 29-én, **Bagi Margarita**, B. Zoltán és Zsuzsanna kislánya május 20-án, **Sándor-Ambrus Bernadette Júlia**, S.-A. Attila és Enikő kislánya május 20-án, **Lippoy Monika Éva**, L. László és Karin kislánya június 24-én, valamint **Zarka Claudia Noreen Anna Elisabeth**, Z. Anikó kislánya július 15-én részesült a Damenstift templomban a keresztség szentségében.

Bérmálkozók: **Ditzmann Roxana Monika**, **Egeli Andrea** és **Sárány József Zsolt**.

Halottaink: **Berkó Anna**, 68 éves, temetése május 18-án a müncheni Ostfriedhof-Krematóriumban; **Köhler Theodózia**, 73 éves, temetése július 16-án a müncheni Neuer-Südfriedhofban, valamint **Keszthelyi Mária**, 88 éves, temetése július 23-án a müncheni Westfriedhofban volt.

FRANCIAORSZÁG

Elsőáldozók: **Maróti Márta**, Párizs-, **Miskolci József**, Altvortville - **Nagy Tibor**, Issy les Moulineux - **Triboulet Nándor** Betz - **VIZI János**, St. Leu La Foret.

Bérmálkozók: **Bartha Sándor**, Bussy St. Georges - **Hatala Izabel**, Creteil - **Járfás Bálint**, St. Cyr L'Ecole - **Klein Lehel**, Creteil - **Maróti Márta**, Paris - **Nagy Tibor**, Issy les Moulineux.

Házasságkötés:

Dr. Igó-Kemenes Ágnes és **Jean-Luc Salin** a Ferney-Voltaire-i Notre Dame et St. André templomban augusztus 4-én tartották esküvőjüket. A megható templomi szertartás alatt a templomot zsúfolásig megtöltötte az ünneplő közönség. Délután az egyházi szertartást követően mintegy 200 meghívott vendéggel a Viry-Moulinsard kastélyban került sorra a cigányzenés-táncos lakodalmi vigalom. (Sz)

SVÁJC

BERN

Halottunk: Szomorúan tudatjuk, hogy súlyos de példás türelemmel és hittel viselt betegség után **Áfrány Attila**

Két aranyimise

mgr. Tüttő György
ANGLIAI FÖLELKÉSZ

Az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesülete rendezésében június 28-án ünnepeltük angliai főlelkészünk, **Mgr. Tüttő György** pappaszentelésének 50 éves jubileumát.

London Ealing kerületében lévő bencés apátság gyönyörű templomában kb. 300-an gyűltünk össze magyarok, angolok, *Szentiványi Gábor* nagykövet és felesége, *dr. Takács László* konzul, valamint a társsegyházak vezetőivel, képviselőivel együtt.

Mettingham újonnan kinevezett püspöke, **Malcolm McMahon OP** főcelebráns mellett 10 pap koncelebrálta az ünnepi szentmisét, melyet *Ann Liebeck* operaénekes és testvére, *Mary Murphy* énekesnőjei tették még emlékezetesebbé a kiváló orgonista kíséretével.

A fogadáson a püspök atya, *Szentiványi Gábor* nagykövet, *Pátkai Róbert* evangélikus püspök szóltak, méltatva nemcsak a papi hivatást, annak énekzeit, hanem *Tüttő atya* érdemeit is.

Tüttő atyát 1951. június 29-én szentelték pappá Bregenzben, 1953-ban jött Angliába az akkori Mettingham-i püspök meghívására 1959-65-ig a magyar menekültekkel foglalkozott Londonban és

Közép-Angliában. 1966-86 között angol plébániákat vezetett, iskolát, paplakot épített. *Dr. Ispánki Béla* főlelkész halála után 1986-ban nevezték ki angliai főlelkésszé.

II. János Pál pápa 1989. január 12-i dátummal pápai prelátussá nevezte ki, 1993-ban a *Pro Ecclesia Hungariae* kintetést kapta a Magyar Püspöki Kartól. 1995-ben a Magyar Köztársaság Erdemrend Középkeresztjével tüntették ki.

Tüttő atya több könyv szerzője, melynek különösen a *Mária* tisztelettel kapcsolatos lelki vezetése a témája. Míg egészsége jobban szolgált nagyon sok helyre hívták lelkigyakorlatot tartani nemcsak Angliában, hanem Írországon és Skóciában is. Londonban az ún. *Názáreti Család* Imacsoportot vezeti immár 14 éve.

50 évet papi hivatásban tölteni nemcsak nagy kegyelem, hanem felelősségteljes hivatás is, különösen akkor, amikor a külföldre szakadt magyarok sokoldalú szolgálata is hozzájárul.

Kívánunk szeretett és nagyrabecsült *Tüttő atyáknak* további Isten áldását, jó egészségét missziós lelkipásztori szolgálatahoz. **M.M.**

Fülöp Gergely

DÉLKELET FRANCIAORSZÁG MAGYAR LELEKÉSZÉ

Július 1-én, pontosan 50 évvel első miséje után, melyet szintén vasárnap mondott, celebrálta aranymiséjét. *Boszoki OFM* és *Gánóczy atyák* voltak ez alkalommal is diakonusai, mint 50 évvel ezelőtt. Majdnem 150 híve gyűlekezett a Marista atyák szemináriumának *Ste Foy les Lyon-i* kápolnában, hogy kísérje imájával az ünnepi misén.

Fülöp Gergely atya, aki egyébként ez év januárjában töltötte be 75. életévét, még mindig fáradhatatlanul futja be hatalmas missziós területét, hogy a szentségeket kiszolgáltassa és felkeresse az öregeket, a betegeket, az elesetteket, akiknek lelki támaszon kívül sokszor anyagi segítséget is nyújt szerény lelkészi jövedelméből.

1949 januárjában érkezett Párizsba *Mindszenty Bíboros „mentő akciója”* keretében néhány szeminárista társával. Ott fejezte be tanulmányait és 1951 június 29-én szentelték pappá. Francia parókian kezdte papi működését a Párizs közelében fekvő *Dammarié les Lys* városában. Már akkor felfelülvolt a Délkelet Franciaországban élő magyarok lelki gondozásának kérdése. Az első lehetőség erre 1956-ban jelentkezett, mikor a Lyon környéki táborokba számos magyar menekült érkezett. Engedélyt kapott látogatásukra. Hasznos munkáját *Lyon érseke*, *Gerlier bíboros*, felismerve, magyar lelkésszé nevezte ki 1957-ben. Róma is jóváhagyta rövidesen ezt a státust.

Azóta hallgathatják a magyar hívek a szentmisét anyanyelvükön és zendülnek fel a magyar miseénekek, valamint a magyar himnusz azon a területen, melyet nagyjából *Annecy*, *Grenoble*, *Lyon*, *Montpellier* és *Menton* városokkal lehet

(1944-2001) ez év július 16-án elhunyt. Attila sok-sok éven át zenélt a svájci magyaroknak, bálokon és rendezvényeken örömet és jókedvet okozva mindenkinek. Hiányozni fog nekünk, nem csak a zenéje, hanem az ő jelenléte is a templomban. **Emlékét őrizzük és imádkozunk, hogy a jó Isten adjon neki örök nyugodalmat!** ■

körülírni. Magyar vagy félmagyar családok több mint száz gyermekét keresztelte meg. Már sok itt született készített elő első áldozásra, bérmálásra és eskette meg, magyar szertartással. Az aranymisén részt vett több fiatal magyar, akik ő keresztelt meg, ő adott össze, gyermekeit megkeresztelte és előkészítette első áldozásra. – Az életút másik végén, számos elhunyt magyart kísért el utolsó útjára.

A mise ünnepélyes áldása után egy honfitársunk átnyújtotta neki a Szentatya jubileumi áldását kifejező okmányt, melyet meghatódottan vett át.

A szertartást kedves fogadás követte a szeminárium átriumában, ahol hívei kifejezhették ragaszkodásukat áldozatkész lelki atyjuknak.

Kovács János

Radányi Mária

(szül. Tasnády Fekete Mária)

Lapunk előző száma közölte a megkésve kapott hírt, hogy *Radányi Mária* ezt év március 20-án a müncheni *Waldfriedhofban* helyezték örök nyugalomra. Családja a *Tranoni Békekötés* után nem sokkal menekült el Erdélyből Magyarországra. *Tasnády Fekete Mária* – így ismerté meg nevét mindenki – a budapesti *Pázmány Péter Tudományegyetemen* francia-magyar szakon tanult, amikor magyar szépségkirálynővé választották. A filmvilág nyomban felfedezte és már első Budapesten készült filmje, „A beszélő kontös” nagy sikert aratott. A háború után feleségül vette *Radányi Géza*, a „Valahol Európában” c. film felejthetetlen rendezője és ettől kezdve együtt éltek és filmeztek, leginkább Francia-, és Olaszországban, végül Münchenben.

Mária 1956 tavaszától nyugdíjba menésig a müncheni *Szabad Európa Rádió*-ban dolgozott, színészként, illetve bementként. Az egykor ünnepelt színésznőt alig néhányan kísérték utolsó útjára. 90 évesen halt meg.

Szamosi József

Ramsay Győző kitüntetése

Lapunk szerkesztőbizottságának-, a müncheni egyházközségnek aktív-, és a Bajor-Magyar Fórumnak elnökségi tagját, *Ramsay Győzőt*, a Magyar Köztársaság Erdemrend Tisztikeresztjével tüntették ki.

Az elismeréssel járó érem átadására július közepén a müncheni Magyar Főkonzulátus dísztermében került sor. *Mádl Ferenc* államfő nevében a külön ez alkalomra Münchenbe érkezett *Prohlla Gergely* németországi magyar nagykövet adta át a kitüntetést. Az egybegyűlték előtt mondott méltatásában *Prohlla* kiemelte *Ramsay Győző* emigrációs munkáját, melynek középpontjában a szabadságba vetett remény ébrentartása állt, mert megadott neki, hogy a *Szabad Európa Rádió* munkatársaként – évtizedeken át – szolgáljon a Vasfüggöny mögé zárt hallgatkozókhoz. Mint a nagykövet elmondta, *Ramsay Győző* hangja közismert volt Magyarországon és buzditásként hatott az elnyomás korszakában. Azonban *Ramsay* a rendszerváltást és nyugdíjazását követően sem vonult vissza: a kiegyensúlyozott tájékozottatást célzó, főleg történelmi tévműsorokban azóta is gyakran látható a Magyar-TV-ben.

Makvári György

HIRDETÉSEK

HELIOS PANZIÓ BUDAPEST

Budai, zöld övezeti, csendes panzió, melytől a belváros 1 buszjárat 15 perc alatt megközelíthető, zárt parkolóval, komfortos szobákkal várja vendégeit. H-1121 Budapest, Lidérc u. 5/a. Tel/fax: 0036/1/246-46-58 ill. 246-26-45 e-mail: roomhelio@matavnet.hu www.heliospanzio.hu

Pilisjászfalu, Bp.-től 19 km-re, gyönyörű, természeti környezetben 400 □-es, panorámás telken 6 szoba, nappali összkomf. új ház eladó. Csend van, jó levegő. Hazatelepülő nyugdíjasoknak és befektetésnek is ideális.Érdeklődni telefonon: (H) 0036/26/373 392 vagy mobil 0036/309 / 718 799.

Független 50 éves hölgy megismerkedne korbán hozzáillő férfival Ulm+Stuttgart környékéről. Telefon: 07331/690 288.

51/17060 független, jömegjelenésű, ápolat nő keresi párját tengerentúlról hazatelepülni vágyó férfi személyében. „**Valaki vár, ha hazatér**sz” jellegre a szerkesztőségbe.

ERDÉLYBE utazás luxus-kisbusszal kívánt helységekre. Ideális nyugdíjasoknak és utazóknak sok csomaggal. Utazás Bükre, Hévíz- vagy Budapestre. München, Telefon fax: (D) +89/69 99 85 17, 089/67 05 618 ill. 0172/84 25 288. (H) 0036-1-341 59 55.

Budán közel a várhoz és a metróhoz, modern garzonlakás hazalátogatónak kiadó. Telefon: (CH) 01 341 46 24 vagy 091 743 20 34.

Budai kertés villában újonnan kialakított kétszobás ill. másfél szobás, bútorozott komfortos lakások kiadók 40 DM/lakás, naponta. Parkolás zárt kertben. Tel.: 00-36 12 02 30 25.

HELIOS PANZIÓ

1121 Budapest, Lidérc u. 5/a. ☎/fax: 0036 / 1 / 246-46-58 ☎/fax: 0036 / 1 / 1121 Budapest, A családias panzió a dél Budai hegyek lankás lejtőjén fekszik 15 percre a város központtól. Kérésre gyógykezelés, termálfürdő szervezését vállaljuk. www.heliospanzio.hu

Budapestben, az Andrássy úton, az Operánál felújított, csendes, másfél szobás lakás hazalátogatónak kiadó. Telefon: (D) 089/937-888.

„Vasárnapi gondolatok”

az Életünk c. újságban kilenc éven át *Fejős Ottó* tollából közölt elmélkedések az egyes vasárnapokra, ünnepekre. A Szent István Társulat kiadása, 332 oldal. Ára: 30,- DM portóval.

Megrendelhető:

Életünk: D-80336 München, Landwehrstr. 66 Kto-Nr.: 2188651 BLZ: 700 903 00 Liga-Bank e.G. Filiale München, Magyarországon: a Sz. István Társulattal.

